

[J. V. Christensen.]

maaske. Han føjer til, at han lever fuldt ud et Agitationsliv. Ja, det er netop Sagen, han er en af Regeringspartiets ivrigste Agitatorer, det er hans Gerning, og han har ikke gennem sin Produktion i mange Aar ydet noget, der berettiger ham til at nyde den fremtrædende Anerkendelse, som en Ophøjelse til de faste Stipendier betegner. Her staar vi da overfor det Principspørgsmaal, som jeg har fundet det nødvendigt at gøre disse korte Bemærkninger om. Hvis det virkelig er den højtærede Ministers Mening, at pinlige Optrin — som Ministeren kalder dem — skal undgaas, saa har han ikke vist Vejen i saa Henseende. Han har ved sit Forslag udæsket en stor offentlig Mening her i Landet, og han har ved sin Adfærd i denne Sag bidraget til at gøre det *noget tvivlsomt*, om Arbejdet i Forfatterudvalget kan fortsættes med Udbytte. Thi hvis et Mindretalsstandpunkt fejes paa Gulvet med den Motivering, at det *kun* drejer sig om et Mindretal, saa er, Drøftelserne for lukkede Døre om de personlige og andre Forhold overflødige, og saa maa jeg for mit Vedkommende anse hele Arrangementet for at være af endnu mindre Værdi, end man paa Forhaand kunde have tænkt sig.

Ellinger: Jeg vil først udtale en Beklagelse over, at der paa Finanslovsforslaget ikke som tidligere findes opført en Bevilling til Dr. Hindhedes ernæringsfysiologiske Laboratorium. Hvad man end kan sige om den Ensidighed, som han vel nok er i Besiddelse af, og den drastiske Kampmaade, han undertiden benytter, saa er det dog uimodsigeligt, at der fra dette Laboratorium er udgaaet Vink og Vejledninger, som til forskellige Tider har været til stor Nytte for Befolkningen, ikke mindst naturligvis under de uhyre vanskelige Ernæringsforhold, vi havde under Krigen. Jeg tror, der her er gjort overmaade stor Nytte, og jeg beklager, som sagt, at Bevillingen er gaaet ud.

Jeg skal saa tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. I Oktober Maaned holdt den højtærede Minister en Dommedagsprædiken over dem, som var Skyld i, at det kongelige Teater først kunde paabegynde sine Forestillinger den 6. eller 7. Oktober; de paagældende vilde blive draget stærkt til Ansvar, naar Sagen var blevet undersøgt. Men siden den Tid er der ikke mig bekendt hørt noget som helst derom, og jeg vil derfor spørge Ministeren, om disse Undersøgelser er endt, om Dommen er ekse-

kveret, hvem det er gaaet ud over, og hvad Straffen blev.

Jeg har tilladt mig i Vinterens Løb paa ydre Foranledning offentlig at udtale, at jeg maatte gaa ud fra, at det Underskud, som det kongelige Teater gav i indeværende Sæson, ikke vilde blive meget under 2 Mill. Kr., og offentlig har den højtærede Undervisningsminister svaret, at det var et Beløb, der var grebet ganske ud af Luften. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han er i Besiddelse af Oplysninger, som kan klare dette Spørgsmaal, eller, hvis det er grebet ud af Luften — hvad det naturligvis i nogen Grad er —, om det saa alligevel ikke er ganske godt grebet. Naturligvis, den Indflydelse, som den sene Aabning af Sæsonen maa foranledige, kan man ikke lægge Undervisningsministeren til Last, og den kan sandsynligvis heller ikke lægges Direktøren for det kongelige Teater til Last. Men kan man saaledes ikke lægge Ministeren det store Underskud til Last, saa mener jeg, man i højeste Grad kan lægge ham til Last, at han har bi-bragt Befolkningen Indtrykket af, at det Teateraar, i hvilket vi befinder os, vilde give et betydeligt mindre Underskud. Det viser sig nu, at det nye Teater eller den nye Teaterafdeling ikke er færdig endnu. Jeg tillod mig i Fjor Foraar, altsaa for et Aar siden, at udtale, at det vilde være ganske umuligt, at den kunde blive færdig til 1. September, og at man maatte være henrykt, hvis den kunde blive færdig midt i Sæsonen. Den er imidlertid ikke færdig endnu. Ved sin manglende Forstaaelse overfor dette Spørgsmaal har Ministeren i højeste Grad bidraget til, at der nu opstaar Skuffelse i store Dele af Befolkningen, og han har derved bidraget til et forøge den Tvivl, for ikke at udtrykke mig stærkere, som desværre hersker i store Dele af Befolkningen, om Nødvendigheden eller Nyttens af, at Staten bidrager saa stærkt til det kongelige Teater.

Det har i den sidste Tid været offentlig meddelt, at den nuværende Direktør desværre er blevet meget syg, saa syg, at han ikke foreløbig vil kunne fungere, og at han har anmodet om Orlov indtil 1. Juli næste Aar. Nu vil jeg gerne spørge, hvorledes Forholdene ligger, om den højtærede Minister vil kunne give nogen Oplysning om Sagen. Er den nuværende Direktør — jeg mener altsaa Hr. Adam Poulsen, der er ansat som Direktør, og som er designeret til at være Chef under den nye Lov — udnævnt til Chef, eller er han ikke udnævnt til Chef? I det Tilfælde, at han ikke er udnævnt til